

2838

ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ

ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ

καὶ

Ο ΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ

ΔΥΔΙΡΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ.

ἐκδοθέντων

ὑπὸ

Γ. Ζ.

№ 53

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ,

ΥΠΟ Κ. Α. ΚΟΛΟΝΕΛΛΟΥ,

1842.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α .

ΣΟΦΙΑ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ.

ΑΡΕΤΗ.

ΑΜΑΡΤΙΑ, Μήτηρ τοῦ Φθόνου.

ΦΘΟΝΟΣ, Υἱὸς τῆς Ἀμαρτίας

Χ Ο Ρ Ο Σ .

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ

ΤΟ ἜΣΥΛΟΝ

ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Σοφία, Πλούτος, Συγγένεια, Ἀρετή, καὶ Ἀμαρτία,
ἡ ὁποία χωρὶς νὰ φανῆ ἀκούει.

Σοφ. **Κ**αὶ ἕως ποῦτε νὰ ὑπερέρω αὐτῶν τὸν ἀλάστορα, καὶ
ἐπάρατον Φθόνον;

Πλού. Τῆ ἀληθείᾳ πλέον δὲν ὑπερέρεται.

Συγ. Ἐγὼ τί τὸν ἔκαμα νὰ καταφέρεται κατ' ἐμοῦ;

Ἀρε. Νὰ κατατρέγῃ καὶ ἐμέ;

Ἀμ. (καθ' ἑαυτήν) Πόσοι παραπονοῦνται!

Σοφ. Δὲ ἐμοῦ γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι τὸ εἶναί τους, καὶ ἄνευ
ἐμοῦ δὲν ἤθελον ἰξεύρῃ οὔτε ἂν ἦναι ἄνθρωποι. Ἐγὼ εἶμαι
ἐκείνη, ὅπου ἐρεῦρον τῶν οὐρανῶν τὰ διαστήματα, τὰς
ἐπιφάνειας τῶν Πλανητῶν, καὶ τὰς κινήσεις τῶν Ἀστέρων.
Ἐγὼ εἶμαι ἐκείνη, ὅπου ἐπενόησα τὰς τόσας ἐπιστήμας,
καὶ τὸ πολυάριθμον πλῆθος τῶν τεχνῶν· καὶ τέλος πάν-
των ἐγὼ εἶμαι ἐκείνη, ὅπου ἀνεκάλυψα τὰ πλέον δυσκα-
τάληπτα μυστήρια τῆς σοφιστικῆς Φύσεως, διασαρήσαντα
τόσας δυσσεξελίκτους δυσκολίας καὶ τραχύτητας, καὶ εἰς
καιρὸν ὅπου εἶμαι τοιαύτη νὰ με κατατρέγῃ αὐτὸ τὸ τέρας!

Πλού. Ἀλλ' ἐγὼ τί νὰ εἰπῶ, ὅπου χάνενα δὲν ἐνοχλῶ, μάλιστα
εἶμαι ψυχὴ καὶ ὄργανον τοῦ Παντός; Ἐγὼ ἀνεγείρω πε-
πτωκότας, ἐνδύω γυμνοὺς, τρίβω πεινῶντας, καὶ παρη-
γορῶ γῆρας καὶ ὄρφνας. Ἄνευ ἐμοῦ ὁ ἄνθρωπος δὲν
δύναται οὔτε νὰ γεννηθῇ, οὔτε νὰ ἀποθάνῃ, οὔτε νὰ ὑπαν-
δρευθῇ, οὔτε νὰ ταξειδύσῃ· ἄνευ ἐμοῦ οὔτε οἰκίαι ἀνορ-
θοῦνται, οὔτε τείχη κτίζονται, οὔτε πολιτεία οἰκοδομοῦνται.
Δὲ ἐμοῦ καὶ τὰ ἀκατέρθωτα κατορθοῦνται, καὶ τὰ ἀνώμαλα

ξομαλόνονται, και τὰ δυσχερῆ διασαφίζονται, και τὰ ἀκατέργαστα κατεργάζονται, και τελειουργοῦνται και εἰς καιρὸν ἐνῶ πάντοτε εἶμαι χρήσιμος, νὰ μὴ κατατρέχη αὐτὸ τὸ τέρας!

Ευγ. Οὔτε ἐγὼ δὲν ἔμπορῶ νὰ καταλάβω κατὰ τί τὸν παρώξυνα. Ἐγὼ ἂν εἰλειπον ἀπὸ τὸν κόσμον, δὲν ἤθελεν ἔχη διαφοράν ὁ πατήρ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ, ἢ μήτηρ ἀπὸ τῆς θυγατέρας, και ὁ ἀδελφὸς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς· ἤθελεν ἀκυρωθῆ καθε Νόμος, και ἀκολούθως τοιαύτη σύγχυσις ὑποκειμένων ἤθελε γένη, ὥστε νὰ μὴ εἶναι οὐδεμίαν διαφορά μεταξὺ τῶν ἀλόγων, και λογικῶν ζώων· και εἰς καιρὸν καθ' ὃν εἶμαι αἰτία νὰ φυλάττηται τότε εὐταξία εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος νὰ μὴ κατατρέχη αὐτὸ τὸ τέρας!

Αρα. Τῆ ἀληθείᾳ, ἀπορῶ μὲ τὴν τόλμην του. Ποῖος ἄλλος δύναται νὰ θεραπεύτῃ πάθη ἀθεράπευτα, νὰ ἀναστήσῃ νεκροὺς, και νὰ καταβάλλῃ και δαίμονας; Μόνον ἐγὼ ἔχω τόσην δύναμιν εἶμαι φοβερὴ εἰς ὅλα τὰ κτίσματα και οὐδὲν ἐξ αὐτῶν φοβοῦμαι, μὲ τὸ νὰ εἶμαι πάντων ἀνωτέρω, και ἔχω ἐξουσίαν ὄχι μόνον εἰς τὰ δυνατὰ, ἀλλὰ και εἰς αὐτὰ τὰ ἀδύνατα. Ὁ ἥλιος μόνον νὰ ἀκούσῃ τὸ ὄνομα μου τρέμει ἐλάκνηρος· και τόση εἶναι ἡ ἐξουσία μου, ὅπου ἀνοίγω και τοὺς ἰδίους οὐρανοὺς, και καταβιβάζω τὸν Ποιητὴν Ἑλῆς τῆς οἰκουμένης· και εἰς καιρὸν ὅπου εἶμαι ἀκαταμάχητος νὰ τολμῆ νὰ μὴ κατατρέχη αὐτὸ τὸ τέρας!

Σοφ. Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμωμεν;

Πλοῦ. Νὰ τὸν κατατρέξωμεν.

Ευγ. Ναι, ναι, νὰ τὸν κατατρέξωμεν.

Αμ. (καθ' ἑαυτὴν) Ὅλοι τὸν μιτοῦν τὸν κακορροϊζικον.

Αρα. Μοί φαίνεται εὐλογώτερον νὰ τὸν συμβουλεύσωμεν νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλῆ εἰς τὸ ἔξῃς.

Αμ. (Ὡς ἀνωτέρω) Αὐτὴ ἐλάλησε καλά.

Σοφ. Ἀδύνατον νὰ δεχθῆ συμβουλήν.

Πλοῦ. Ἄν ἐδέχετο συμβουλήν τότεως γρόντος διωρθώνετο.

Συγ. Τί συμβουλή, δταν δὲν ἤξεύρῃ νὰ προτιμήτῃ τὸ συμφέρον;
Αρα. Ὅ,τι θέλετε κάμετε.

ΧΟΡΟΣ.

Πρέπει ὅλοι ἐκ συμφώνου,
Κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μας Φθόνου,
Μὴ ὄρμην νὰ κινηθῶμεν,
Και νὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν.

ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ.

Ὅπου και ἂν κυριεύσῃ,
Πρέπει και νὰ ἐμφωλευσῇ,
Τῆκει, φθείρει, και δαμάζει,
Και ποτὲ δὲν παρακμάζει.

ΧΟΡΟΣ.

Πρέπει ὅλοι ἐκ συμφώνου,
Κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μας Φθόνου,
Μὴ ὄρμην νὰ κινηθῶμεν,
Και νὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἄλλοις συνηθίζει,
Τὰ καλά νὰ ἐμποδίσῃ,
Και εἰς καθὲ μέρος τρέχει,
Διὰ νὰ μᾶς κατατρέχῃ.

ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ.

Πρέπει ὅλοι ἐκ συμφώνου,
Κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μας Φθόνου,
Μὴ ὄρμην νὰ κινηθῶμεν,
Και νὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν.

Σοφ. Κατὰ τὸ πρὸν περὶ αὐτοῦ, και μετ' ὀλίγον πάλιν ἐρχομαι και συνομιλοῦμαι (στίχη).

Πλαῦ. Πολλά κατὰ λοιπὸν πηγαίνω καὶ ἐγώ. (φεύγει)
 Συγ. Μὴ σὰς μέλλῃ, καὶ ἐγὼ τὸν βάζω εἰς τὸ χέρι. (φεύγει).
 Ἄρα. Ἐγὼ εἰς αὐτὰ δὲν ἀνακαταίνομαι. (φεύγει).
 Ἄμαρ. Πρέπει νὰ δώσω εἰς αὐτὸν εἰδῆσιν διὰ νὰ φυλαχθῇ; ἀλλ' ἰδοὺ ὁποῦ ἐρχεται.

Σ Κ Η Ν Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α ..

Ἄμαρτία καὶ Φθόνος.

Ἀμ. Υἱέ μου νὰ φυλαχθῆς ὅσον τάχος.
 Φθό. Διὰ τί;
 Ἄμαρ. Διὰτί σὲ κατατρέχουν μέχρι θανάτου.
 Φθό. Καὶ ποῖοι εἶναι αὐτοί;
 Ἄμ. Ἡ Σοφία, ὁ Πλοῦτος, ἡ Συγγένεια, καὶ ἡ Ἀρετή.
 Φθό. Τὸ αἷτιον ποῖον;
 Ἄμ. Ἀκόμη ἐρωτᾷς, καὶ δὲν αἰσχύνηται; ἐστὶ ἐροπλίξεις βασιλεῖς, καὶ γίνονται αἰτίξ νὰ ἐγείρουν πόλεμον ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου. Ἐστὶ διερεθίζεις καὶ λαϊκοὺς, διὰ νὰ φιλονεικῶσι πρὸς ἀλλήλους, καὶ νὰ ἀντιπολιτεύωνται. Ἐστὶ τέλος πάντων ἐμβαίνεις καὶ εἰς τὸν κληρὸν, καὶ διαταράττεις τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἀνεξικακίαν, καὶ ἀκόμη ἐρωτᾷς καὶ δὲν αἰσχύνησαι;
 Φθό. Λοιπὸν;
 Ἀμ. Λοιπὸν ἂν θελήῃς νὰ ἐκφύγῃς τὸν κίνδυνον, νὰ φυλαχθῆς εἰς κἀνένα μέρος ἀσφαλές καὶ ἀκίνδυνον.
 Φθό. Καὶ ποῦ νὰ φυλαχθῶ διὰ νὰ μὴ μὲ εὗρουν;
 Ἀμ. Φυλάξου εἰς τὰ ἐργαστήρια.
 Φθό. Μὲ εὕρισκουν, ἐπειδὴ εἰς ὅλους εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ ποτὲ δὲν ἐλεῖται.
 Ἀμ. Φυλάξου εἰς τὰ ὀσκήτια.
 Φθό. Καὶ δὲν βλέπουν ὅτι καθ' ἑκάστην τὰ διαταράττω, καὶ τὸ συγχίζω;
 Ἀμ. Λοιπὸν φυλάξου εἰς τὰς ἀλλὰς;
 Φθό. Καὶ ποτὲ ἐπαύσαν ἀπὸ ἐκεῖ ὀνομαστοί, καὶ αἱ ἐριδαι;

Ἄμ. Σὶ γῆρα ἓνα μέρος πολλὰ ἀρμόδιον.
 Φθό. Ποῖον;
 Ἄμ. Τὸ Φανάρι.
 Φθό. Τὸ Φανάρι τὸ κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν;
 Ἄμ. Ναί, ἐκεῖνο.
 Φθό. Κίνδυνῶδες καὶ ἐπισφαλέςατον.
 Ἄμ. Διὰ τί;
 Φθό. Διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὲ φυλάξουν.
 Ἄμ. Ἀλλὰ βλάπτει ἂν γένη μία δοκιμή;
 Φθό. Δὲν βλέπεις πόσῃ ἀντιδιάθετον ἔχουν, καὶ πόσον διαμάχονται, καὶ ἀντιπολιτεύονται; ὅσω καὶ ἂν παρατηρήσῃς μὲ περιέργειαν καὶ ἄνδρας, καὶ γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια αὐτὰ, δὲν θέλεις εὖρη οὔτε δόω, ὅπου νὰ ἔχουν μεταξῦτους ἀληθινήν ὁμόνοιαν. Ἄλλοτε μὲ ἐκρυπτον, διὰ τοῦτο ὑπεκρίνοντο καὶ φιλίαν, πλὴν τώρα εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς πολύδακρον τοῦτον αἰῶνα οὔτε ἂν θελήσουν δύνανται νὰ μὲ κρύψουν, οὔτε ἂν δύνανται θέλουν νὰ μὲ φυλάξουν.
 Ἄμ. Εἰς ὅποιον δὲ ἄλλο μέρος καὶ ἂν φυλαχθῆς ὁ κίνδυνος εἶναι προφανέστατος· τὸ Φανάρι ὁμῶς εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλέστερον καταφύγιον.
 Φθό. Ἄλλ' εἰς ποῖους ἀρχέ νὰ καταφύγω, διὰ νὰ μὲ φυλάξουν μὲ ζῆλον συντονώτερον;
 Ἄμ. Εἰς τοὺς συγγενεῖς. Ἡ χρεία εἶναι κατεπείγουσα, καὶ ὁ κίνδυνος ἐπικείμενος. Λοιπὸν μὴ χάνῃς τὸν καιρὸν ἐπὶ ματαίῳ, ἐπειδὴ ἂν σὲ εὗρουν ἐδῶ, πλέον ἐλπίς σωτηρίας δὲν μένει.
 Φθό. Ἴδοὺ ὁποῦ πηγαίνω.
 • Εὐπρόσιτοι καὶ εὐμενεῖς,
 Θέλουν φανῆ οἱ συγγενεῖς,
 Καὶ θέλουν μὲ τιμῆσαι,
 Καὶ μὲ φιλοξενήσαι.
 • Δὲν θέλουν μεταμεληθῆ,
 Ἄλλ' οὔτε θέλουν θυγῆσαι.

SISMANOGLIO
 MEGARO

Ὅπισω νὰ μὲ δώσουν. . . .
Διὰ νὰ μὲ προδώσουν (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἡ Ἀμαρτία μόνη.

• Ἡ δυστυχὴς τί ἐκτρώμα ὀποῦ ἐγέννησα! Ἄν τὸ ἤξευρα τὸ ἐρόνευον ἐυθὺς ὀποῦ τὸ ἐγέννησα. Δὲν εἶναι τόπος, εἰς τὸν ὀποῖον νὰ μὴ προχωρῇ. Ἄυτὸς ἔχει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ γέροντας καὶ νέους, καὶ κληρον, καὶ λαϊκοὺς, καὶ βασιλεῖς καὶ ὑπεξουσίους, καὶ ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους· ἐν συντόμῳ δὲν εἶναι οὔτε τόπος, οὔτε βαθμὸς, οὔτε ἡλικία, ὀποῦ νὰ μὴ κλίνουσι τὸν αὐχένα μὲ ὑποταγὴν εἰς τὰς ψήρους καὶ δόγματα αὐτοῦ τοῦ τερατεμόρφου ἐκτρώματος. Συγγενεῖς δυστυχεῖς καὶ τρισάθλιοι! τὰ πάνδεινα θέλουσι δοκιμάσει ἀπὸ αὐτόν! τῶρα εἰ πατέρες ἔλοι θέλουσι φθονῆ τὰ τέκνα των, αἱ μητέρες θέλουσι μισεῖ τὰς θυγατέρας των, καὶ οἱ αὐτάδελφοι θέλουσι εἶναι ἐναντιάδελφοι. Συγγενεῖς δυστυχεῖς καὶ τρισάθλιοι! τὰ πάνδεινα θέλουσι δοκιμάσει ἀπὸ αὐτόν!

• Παντοῦ θέλη ἀκοντίζει,

Καὶ ὡς πῦρ καταφλογίζει.

• Κάθε ἀνθρώπον πειράζει,

Καὶ συμφέρον δὲν κοιτάζει!

• Ὡ τί ἀλληλομαχία,

Καὶ μεγάλη δυστυχία!

• Συγγενεῖς μισοῦν μισοῦνται,

Πολεμοῦν καὶ πολεμοῦνται. (φεύγει)

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Συγγένεια καὶ Πλοῦτος.

Συγ. Ἄλλ' ἔως πότε νὰ ὑποφέρω ἕνα κακόν, τὸ ὀποῖον μίρα τῆ ἡμέρας πηγαίνει εἰς αὐξήσιν;

Πλοῦ. Πάλιν σὲ ἐνοχλεῖ;

Συγ. Τόσον μὲ ἐνοχλεῖ, ὥστε ὅλον τὸ τάγμα μου ἐρηιάσει, καὶ εἰς τοὺς νόμους μου δὲν ἔχει τελείαν ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν· οὐδεὶς πλέον οὔτε μὲ ἀκούει, οὔτε θέλει νὰ μὲ ἤξειυρη, καὶ πολλοὶ προσποιοῦνται ὅτι δὲν μὲ γνωρίζουν. Ὅπου καταρροῦ ἔκει καὶ συγγένεια, καὶ ὅπου συγγένεια ἔκει καὶ καταρροῦ· καὶ ἐνθ' αὐτὰ τὰ δύο εἰς ἄλλους καιροὺς ἦσαν ἀσύμμετρα, καὶ ἀλλήλων ἐναντία, εἰς τοὺς πρόντας εἶναι ἀναπόσπαστα καὶ ἀδιαχώριστα.

Πλοῦ. Καὶ τί στοχάζεσαι νὰ κάμῃς;

Συγ. Πρέπει νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ Σοφία διὰ νὰ συσκευθώμεν.

Πλοῦ. Συμφερίτερον νὰ πηγαίνωμεν ἡμεῖς εἰς αὐτήν.

Συγ. Ἄς πηγαίνωμεν. (φεύγει)

• Μὲ τί φθόνον μὲ τί μῖσος ὡς ἐχθροὶ καὶ δυσμενεῖς,

Ὡς θηρία αἰμοδόρα πολεμοῦν οἱ συγγενεῖς!

• Αἱ μητέρες ἀντιπράττουσι κατ' αὐτῆς τῆς θυγατρὸς,

Καὶ τὰ τέκνα μηχανῶνται ἐναντίον τοῦ πατρὸς!

• Πῶς δὲν ἔμεινε τελείως εἰς τὸν κόσμον μας ἐδῶ,

Οὔτ' εὐθύτης, οὔτε πίστις, οὔτε ἰσχυρὸς τῆς αἰδῶ!

• Διὰ τοῦτο εἰς ἀνάγκης πρέπει πλέον νὰ φθαρῇ,

Ἐνας κόσμος ποῦ ἐλπίζει μὲ τὸν φθόνον νὰ χερσθ.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Πλοῦτος, Συγγένεια, καὶ Σοφία.

Πλοῦ. Ἦλθομεν διὰ νὰ βάλωμεν εἰς τάξιν τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν.

Συγ. Τί βραδύνωμεν καὶ δὲν ἐκδικούμεθα τὸν ἐχθρόν μας;

Σοφ. (πρὸς τὴν Συγγένειαν) Πάλιν σὲ ἐνόχλησε;

Συγ. Διήγειρον ὅλον τὸ τάγμα μου εἰς ἐμρῶλεον πόλεμον, καὶ δὲν ἤξεύρω τί νὰ κάμω.

Πλοῦ. Ἄς πηγαίνωμεν νὰ τὸν πιάσωμεν.

Συγ. Καὶ ποῦ νὰ πηγαίνωμεν;

Πλοῦ. Αὐτὸς δὲν εἶναι μέρος εἰς τὸ ὀποῖον νὰ μὴ εἰσχωρῇ, ἔθεν πανταχοῦ εὐρίσκεται.

Σοφ. Εύρισκείται μὲν πανταχοῦ, πλὴν ἔπεται νὰ ἔμαθεν ὅτι τὸν κατατρέχουσι.

Πλοῦ. Καί τί πρὸς τοῦτο;

Σοφ. Θέλει καταρύγη εἰς μέρος, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐν εὐκολίᾳ δὲν δίδεται.

Πλοῦ. Λοιπὸν εἰς τοὺς πλουσίους κατέφυγεν, ἐπειδὴ τὸν φυλάτταν μετὰ πολλὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν.

Σοφ. Ναί, τὸν φυλάττουσι, ἀλλ' εἰς οὗ νὰ θηταυρίσῃ καὶ νὰ κορέσῃ καὶ τὴν πλεονεξίαν τοῦ.

Πλοῦ. Ἄλλ' ὁ κλῆρος πῶς οἷος φαίνεται, δὲν εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον καταρύγιον διὰ νὰ προσδράμῃ;

Σοφ. Τὸ μᾶλλον ἐνδεχόμενον.

Συγ. Ἀκούσατε καὶ τὴν ἰδιάν μου δόξαν· παρατηρῶ ὅτι τὸ Φανάρι εἶναι τῶν δεχνοισῶν καθ' αὐτὸ κατοικητήριον, καὶ τοσοῦτον εἶναι ἐπικρατέστερον καὶ μᾶλλον ὀρυκτικαί, καθ' ὅσον τὸ τάγμα τῶν συγγενῶν προσαιξάνει, καὶ πολλαπλασιάζεται, καὶ μάλιστα εἶναι ἤδη ἰκανὸς καιρὸς ἐφ' οὗ εἰς αὐτοὺς προσηλώθῃ μετὰ τὴν ἀφοσίωσιν, ὅπου καὶ ὑπὲρ συγγενῆ τοῦ τὸν ἐξειδίασθησαν, καὶ ὑπὲρ οἰκείον τοῦ τὸν ἐπιλορήθησαν καὶ τὸν ἐδεξιώθησαν, καὶ μετὰ ὅλον ὅπου γίνεται καθ' ἑκάστην μυρίων κακῶν παρὰ τὸν.

Πλοῦ. Τούτου δοθέντος, πῶς νὰ τὸν βάλωμεν εἰς τὸ χεῖρι;

Σοφ. Διὰ νὰ τὸν βάλωμεν εἰς τὸ χεῖρι ἄλλος τρόπος δὲν εἶναι, εἰμὴ νὰ στείλωμεν τὴν Ἀρετὴν· μόνον αὐτὴ δύναται νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Συγ. Κατὰ ἀλήθειαν στοχασμὸς συνετώτατος. Λοιπὸν πηγαίνω νὰ τὴν φέρω εἰς διὰ νὰ τὴν στείλωμεν ἐκ συμφώνου ἔλοι μᾶς. (φεύγει)

Πλοῦ. Τώρα βίβλια ἐπιτυγχάνομεν. (φεύγει)

Σοφ. Ἄυτὴ καὶ κόμπους Γορδίου λύει.

Καὶ νερὰ σκότους τὰ διαλύει.

Ἄυτὴ τὰ πάντα συμπεριάγει,

Καὶ εἰς τὸν ἄδην θεσμούς εἰσάγει.

- Τὴν εὐλαβούνται αἱ τάξεις ὄλων,
- Τῶν τε Ἀγγέλων, καὶ διαβόλων.
- Καὶ τὴν φωνὴν τῆς μόνον ν' ἀκούσονται.
- Ἦρέπει ἀμέσως νὰ ὑπακούσονται. (φεύγει)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

Συγγένει καὶ Ἀρετῇ.

Σοφ. Ἡ Σοφία καὶ ὁ Πλοῦτος μετ' ἔστειλαν νὰ σοὶ εἰπῶ ὅτι σὲ παρακαλοῦν νὰ πηγαίνῃς νὰ τοὺς εὕρῃς, ἐπειδὴ καὶ ἔχουσι μίαν ἀναγκάσιαν ὑπόθεσιν νὰ σὲ κοινολογήσονται.

Ἀρ. Ἄν εἶναι διὰ τὸν Φθόνον ματαίως κοπιᾶζουσι.

Σοφ. Διὰ τί;

Ἀρ. Διὰ τὴν ἐγὼ εἰς καταδρομὰς δὲν ἐμβαίνομαι.

Σοφ. Ὁ σκοπὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς καταδρομὴν, ἀλλ' εἰς διόρθωσιν.

Ἀρ. Οὕτω εἰς διόρθωσιν δὲν εἶμαι ἀξίος, καὶ ἂν εὕρουν ἄλλο ὑποκείμενον.

Σοφ. Καὶ ποῖον νὰ εὕρουν δύναται ἀπὸ ἐστέ ἀξιώτερον;

Ἀρ. Ἄλλ' ἐγὼ εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις δὲν εἶμαι.

Σοφ. Καὶ εἰς κερὸν ὅπου ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου ἔχεις καὶ τὸ ἀδύνατον, περιττὰ εἶναι αἱ προφάσεις σου.

Ἀρ. Ἐπειδὴ καὶ τὸσον ἐπιμένεις ἂν πηγαίνωμεν, πλὴν οἱ κόποι μου θίλουν μένει ἀτελεσφόρητοι.

Σοφ. Ἐπὶ ὅπου καὶ ἂν πηγαίνῃς.

Δὲν εἶναι τρόπος νὰ μὴ γένῃς,

Ἄφορμὴ μεγάλου θαμβου,

Μὲ τοὺς τόσους σου θριάμβους.

Καθε πρῆγμα κατορθώνεις,

Καὶ κακίᾳ διορθώνεις,

Ὅθεν ἔλοι σὲ φοβούνται,

Καὶ κοινῶς σὲ εὐλαβούνται. (φεύγει)

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Συγγένεια, Ἀρετή, Σοφία, καὶ Πλοῦτος.

- Συγ. Σᾶς τὴν ἔφερα.
- Ἀρε. Μοί φαίνεται ὅτι ἦλθα ἐπὶ ματαίῳ.
- Σοφ. Ἄν ἦσσαν περιττὴ δὲν σοὶ ἐδόδομεν ἐνόχλησον.
- Πλοῦ. Ἡ μετρισοσύνη εἶναι ἰδίωμά σου παλαιόν.
- Ἀρε. Λοιπὸν τίνας ἔνεκα μὲ ἐφέρετε;
- Σοφ. Ἡ νὰ μᾶς θάλλῃ εἰς τὸ χέρι τὸν Φθόνον, ἢ νὰ τὸν συμβουλεύσῃς νὰ πύσῃ τοῦ λοιποῦ, καὶ νὰ μὴν ἐπηρεάξῃ τὸν κόσμον.
- Ἀρε. Καὶ εἶμαι ἱκανή;
- Σοφ. Οὐδεὶς κατὰ τοῦτο ἔχει τόσῃ ἰσχύν, ὅσῃν ἔχεις εὐα.
- Ἀρε. Ἡ δόξα σου εἶναι σφαλερὰ.
- Πλοῦ. Καὶ δὲν εἶσαι ἐσὺ, ὅπου ἔκπαις κατὰ καιροῦς τόσα καὶ τόσα θαύματα, τὰ ὅποια ἂν θελήσω νὰ περιγράψω.
- Ἀρε. Ναι, μὰ τὴν ἀδρανῆς καὶ ἀνεργῆτος.
- Σοφ. Ἄρες τὰς προφάσεις σου, καὶ ἄκου.
- Ἀρε. Λέγε, μ' ὅλον ὅπου προβλέπω ὅτι θέλω ἐπιστρέφει κατηχημένη καὶ ἀπρακτος.
- Σοφ. Ὁ κοινὸς ἐχθρὸς μας Φθόνος λαβὼν εἰθνην ὅτι τὸν κατατρέχουμεν, εἰς ἄλλο μέρος δὲν κτέρουεν, εἰμὴ εἰς τὸ κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν Φανάρι, καὶ μάλιστα εἰς τὸ τάγμα τῶν συγγενῶν.
- Ἀρε. καὶ πόθεν τὸ ἤξεύρεις;
- Συγ. Τὸ ἤξεύρω πρὸ πάντων ἐγὼ, ἐπειδὴ καὶ βλέπω τὴν ἀκατάπικστον τῶν συγγενῶν διακρίαν καὶ διχόνοιαν.
- Σοφ. Ὅθεν τὴν ἐκ συμπίπτου σὲ παρακαλοῦμαι νὰ πηγαίνῃς εἰς τοὺς συγγενεῖς, καὶ μὲ ὁποῖους τρόπους ἤξεύρεις, ἀφ' οὗ τοὺς πείσῃς νὰ ἀρεθοῦν ἀπὸ τὸν Φθόνον, νὰ τὸν εὐφρῆς καὶ νὰ τὸν συμβουλεύσῃς τὰ δέοντα, καὶ εἰ μὲν ἴδῃς

ὅτι μὲ συμβουλὰς διορθώνεται, νὰ τὸν ἀρήσῃς ἐλεύθερον, εἰδὲ μὴ, νὰ μᾶς τὸν φέρῃς ἐδῶ ὅσον τάχιστα.

- Ἀρε. Μετὰ πάσης μου χαρᾶς, κλήν ἂν τυχόν σᾶς τὸν εὐφρῶ, τί μελετᾶτε νὰ κάμειτε;
- Πλοῦ. Νὰ τὸν ἐξολοθρεύσωμεν.
- Ἀρε. Λοιπὸν δὲν σᾶς τὸν φέρνω.
- Πλοῦ. Μὰ τί νὰ τὸν κάμωμεν;
- Ἀρε. Νὰ τὸν ἐξορίσῃτε εἰς ἓν μέρος τόσον μεμακρυσμένον, ὅπου νὰ κατοικοῦν μόνον ἀνήμερα θηρία καὶ τέρατα.
- Σοφ. Αὐτὸ εἶναι τὸ εὐλογώτερον· πηγαινε λοιπὸν καὶ σοὶ τὸ ὑπόσχομαι.
- Ἀρε.
 - Ἄν τυχόν τοὺς ἀνταμώσω, ἴσως τότε κατορθώσω, μὲ τὸν λόγον νὰ τοὺς πείσω καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.
 - Μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐλπίζω, ἐπειδὴ καὶ προγνωρίζω, Ὅτι εἴτε καὶ ἂν κάμω θέλω σπεύρῃ ἐν τῇ ἄμμῳ. (φύγει.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Συγγένεια, Πλοῦτος, Σοφία καὶ Ἀμαρτία κατὰ μέρος.

- Συγ. Τώρα νὰ ἴδῃς πόση ταραχὴ θέλει προξενηθῆ μεταξύ τῶν συγγενῶν.
- Πλοῦ. Ἀναμφιβόλως θέλου ἐναντιωθῆ.
- Σοφ. Καὶ ἐπομένως ἡ Ἀρετὴ θέλει δοκιμάσει μεγάλην δυσκολίαν.
- Συγ. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος καιρὸς καθ' ὃν οἱ συγγενεῖς θέλου ἐπιδείξει τὴν πιστευομένην διαστροφήν καὶ κακίαν τους.
- Πλοῦ. Τέλος πάντων τί θέλου κάμῃ;
- Συγ. Δὲν τὴν ἀνταμώνου.
- Πλοῦ. Δὲν εἶναι ἀπίθανον.
- Συγ. Καὶ μάλιστα ὑποπιτεύομαι ὅτι θέλου τὴν καθυποβάλλῃ καὶ εἰς ποινὴν πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν της.
- Σοφ. Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παρεκτραποῦν εἰς τὴν κακίαν καὶ ἀσέβειαν!

Πλοῦ. Μόνον αὐτὸ ἔλαψα.
 Ἄμ. (καθ' ἑαυτὴν) Ἐγὼ τί δὲν κατορθώνω.
 Συγ. (βλέπουσα τὴν Ἀρετὴν) Ἰδοὺ ὅπου ἔρχεται.
 Σοφ. Ἡ σύντομος ἐπιστροφή της δὲν εἶναι καλὸν σημεῖον.
 Πλοῦ. Βέβαια μὲ κακὰς ἰδέας ἔρχεται.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

Ἀρετὴ, καὶ οἱ ἐχθρῆτες.

Ἄρ. Δὲν σὰς ἔλεγον ὅτι θάλα ἐπιστρέψει κατηγρυμμένη καὶ ἀπρακτος;
 Σοφ. Καλὰ ἔλεγεν ἡ Συγγένεια.
 Πλοῦ. Ἐν ἀληθείᾳ ἀπορίας ἄξιον.
 Συγ. Καλὰ τὸ ἐσυμπέρασμα.
 Σοφ. Ἀλλὰ εἰπέ μας τί ἔκαμες;
 Ἄρ. Εὐθύς ὅπου ἐπληρίασα, ἔστειλαν διὰ νὰ μάθουν ποῖα εἶμαι.
 Σοφ. Καὶ δὲν σὲ ἐγνώρισαν;
 Ἄρ. Καὶ πῶς νὰ μὲ γνωρίσουν εἰς καιρὸν ὅπου ποτὶ δὲν μὲ συναναστρέφονται.
 Σοφ. Ἐπειτα;
 Ἄρ. Ἄρ' οὐ ἔμαθον ὅτι εἶμαι ἡ Ἀρετὴ ἐπάσχισαν νὰ μὲ ἀποδιώξουν, λέγοντες ὅτι δὲν ἔχουν καιρὸν νὰ μὲ ἀνταμώσουν.
 Πλοῦ. Καὶ τὸσον σὲ μισοῦν;
 Ἄρ. Καὶ πότε μὲ ἠγάπων, ὅπου νὰ μὲ ἀγαπήσουν καὶ τώρα;
 Πλοῦ. Θαυμάσιον ἄκουσμα!
 Ἄρ. Ἐγὼ τὸσον ἐπέμενα, ὥστε κατώρθωσα τέλος πάντων νὰ τοὺς ἀνταμώσω, καὶ ἀκόμη δὲν ἐράνην ἐμπροσθέν τους, καὶ ἀμείως ἀρχισαν νὰ μὲ βλέπουν μὲ βλέμμα βλοσυρὸν καὶ ἀγριον, εἰς τρόπον ὅπου ἐνόμιζον ὅτι θέλουν ἐρορμήξει διὰ νὰ μὲ κατασπαράξουν.
 Πλοῦ. Καὶ λοιπὸν θέλει κατεπτοχθῆς;
 Ἄρ. Ἡ Ἀρετὴ ποτὶ δὲν καταπτοεῖται.

Σοφ. Λοιπὸν δὲν τοὺς ὠμίλητες;
 Ἄρ. Μάλιστα τοὺς ὠμίλησα, καὶ παρέστησα θυμὸν τὰ ὀδονηρὰ ἐπακόλουθα, ὅπου συνεπιφέρει ὁ φθόνος, ἀλλὰ καὶ ὅπου ἔλειπον ἔκτρομα εἶναι ὁ φθονερός. Ἐν συντόμῳ τὸσον τοὺς κατεπολέμησε τὸ συνειδὸς τους, ὅπου πάντες ἔλειψαν ἐκστατικοὶ καὶ ἐχθαμβοί.
 Σοφ. Τοῦ συνειδὸτος ὁ ἐλεγχος μεγάλος διδάσκαλος εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον.
 Ἄρ. Κατ' ἀρχὰς οὐτε μοὶ ἀπεκρίθησαν. Τέλος πάντων μοὶ εἶπον ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸν ἀποβάλουν, ἐπειδὴ καθὼς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων μετ' αὐτοῦ συνήρῃσαν, οὕτω καὶ σὺν αὐτῷ θέλουν συναποθάνῃ· καὶ τέλος ἂν φανῶ ἔτι μᾶλλον ἐπίμονος, θέλουν μὲ καθυποβάλλῃ καὶ εἰς ποιὴν πρὸς θνείδος καὶ ἀτιμίαν μου. Βλέπουσα λοιπὸν ἐγὼ τῆς γνώμης των τὸ ἀμετάτρεπτον, τοὺς ἄρῃσα καὶ ἐπέστρεψα.
 Συγ. Τὸ ἐπροφήτευστα.
 Πλοῦ. Ἀπὸ τὸ θάμβος μου δὲν ἐξεύρω ποῦ εὐρίσκομαι.
 Σοφ. Πῶς τυφλῶνται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν κυριεύεται ἀπὸ τὰ πάθη του!
 Ἄμ. (καθ' ἑαυτὴν) Τί ἀνόητοι νὰ νομίζουν ὅτι οἱ συγγενεῖς εὐθύς ἤθελον τὸν δώσῃ!
 Συγ. Ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐδυνήθημεν νὰ τὸν θάλωμεν εἰς τὸ χέρι, τοῦλάχιστον ἄς τὸν καταρασθῶμεν.
 Πλοῦ. Ναὶ νὰ τὸν καταρασθῶμεν.
 Σοφ. Νὰ τὸν καταρασθῶμεν ἐξ ἀποράσεως.

Ο Λ Ο Ι .

- Ἐπειδὴ καὶ τώρα ἔχομεν καιρὸν,
 Ἄς καταρασθῶμεν κάθε φθονερόν.

Σ Ο Φ Ι Α .

- Κακὸν χρόνον ν' ἄχουν ἅλ' οἱ φθονεροί,
 Ὡς πολλὰ κηκοῦργοι, καὶ φαρμακεροί.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Νά τους εξαλείψη κεραλής τομή,
Και νά μή τους λείψη ή καταδρομή.

ΑΡΕΤΗ.

Οί κατηραμένοι άς χαθούν εύθους,
Γιά νά μένουν μόνον πάλιν οί εύθεις.

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ.

Άς άπολεσθώσι κι όσοι συμφωνούν,
Με τους καχοτρόπους όπου μάς φθονούν.

ΟΛΟΙ.

Έπειδή και τώρα έχομεν καιρόν,
Άς καταρασθώμεν κάθε φθονιρόν.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΥΛΙΚΟΣ

Ο

ΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ!

SISMANTOGLIO
MEGARO

ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ο ΑΥΛΙΚΟΣ.

Η ΦΙΛΑΛΗΘΕΙΑ.

Η ΠΑΛΗΗ ἐν προσχήματι καὶ ὀνόματι Ἀρετῆς.

Η ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ ἐν προσχήματι καὶ ὀνόματι Τιμιότητος.

Η ΔΙΣΧΡΟΚΕΡΑΕΙΑ ἐν προσχήματι καὶ ὀνόματι Φιλίας.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Ο Αὐλικός, ἑπαίτα ἢ Φιλαλήθεια.

Αὐλ. Ἰδὲ τέλος πάντων τοῦ Ἡγεμόνος ἢ Αὐλῆ, ἰδοὺ ἢ δόδος ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ἰδοὺ ὁ τόπος ἔκου ἀπὸ τοῦ μηδὲν ὑποδοτᾷ τινος εἰς τὰ πλέον λαμπρὰ καὶ περισσή ἀξιώματα, καὶ ἰδοὺ ἢ καθέδρα τῆς ἀφθονίας, καὶ μακαριότητος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διὰ πικρῶς εἶναι μεμακρυσμένον τὸ εἶδος τῆς πενίας, καὶ ἀθλιότητος. Καλὰ ἔκαμα λοιπὸν ἔπου ἔλθα καὶ ἐγὼ διὰ νὰ βελτιώσω τὴν τύχην μου.

Φιλ. Ποῖος εἶσαι σὺ ὁ δυστυχῆς ὅστις ἐπροχώρησας εἰς αὐτὰ τὰ μέρη χωρὶς νὰ προῖδῃς τὸν ἀφανισμόν καὶ δλεθρόν σου;

Αὐλ. Καὶ σὺ πάλιν ποῖος εἶσαι, ὅστις μὲ προμηθεύεις ἀφανισμόν καὶ δλεθρον εἰς ἓνα τόπον ἐξ οὗ κηγάζει ἢ μακαριότης, καὶ ἢ ἡδονή;

Φιλ. Ἐγὼ εἶμαι ἢ Φιλαλήθεια. Πόσον ἠπατημένος εἶσαι ἂν νομίζῃς ὅτι θέλεις εὐρεῖ εἰς τὴν Αὐλὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν. Ἄς μὴ σὲ ἀποκλανήσῃ ἢ ἐξωτερικὴ καὶ κατ' ἐπιφάνειαν φαιδρότης, τὴν ὁποίαν βλέπεις εἰς τῶν Αὐλικῶν τὸ πρόσωπον· ποσάκις τοὺς ἤκουσα νὰ ἀδημονοῦν καὶ νὰ ἀσχάλλουν! ποσάκις τοὺς εἶδα νὰ θρηνολογοῦν, καὶ νὰ ταλανίζονται! Τοῦ Ἡγεμόνος ἢ εὐνοια, ἣτις εἶναι πηγὴ πάσης εὐδαιμονίας καὶ χάριτος, τὴν ὁποίαν διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ τις ὅστις δουλεύει, κἀτῆ δυνάμει προσπαθεῖ καὶ ἀγωνίζεται, ἐπὶ πολὺ δὲν διαμένει, ὅλλ' ὡς ἀστραπὴ ἀκόμη δὲν φαίνεται, καὶ ἀμέσως παρέρχεται.

Αὐλ. Οἱ ἄνθρωποι τότε ἀδημονοῦν καὶ ἀσχάλλουν, τότε θρηνολογοῦν καὶ ταλανίζονται, δταν δὲν ἔχουν τινὰ διὰ νὰ τοῦ

ευστήσας εἰς τοῦ Ἡγεμόνος τὴν εὐνοίαν· ἐμὲ ὁμοῦ δὲν μὲ μέλει, ἐπειδὴ ἔχω ἀρκετοὺς φίλους, οἵτινες καὶ εἰς τὴν Αὐλὴν νὰ μὲ ὀδηγήσουν, καὶ εἰς τὸν Ἡγεμόνα νὰ μὲ συστήσουν εἰμποροῦν·

Φιλ. Καὶ ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ φίλοι σου;

Αὐλ. Εἶναι ἡ Φιλία, ἡ Τιμιότης καὶ ἡ Ἀρετὴ.

Φιλ. Ἡ Φιλία, ἡ Τιμιότης καὶ ἡ Ἀρετὴ! εἰς τὴν Αὐλὴν ποτέ μου δὲν τὰς εἶδον, καὶ μήτε εἶναι δυνατόν νὰ εἰσχωρήσουν, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἡ Φιλοτιμία, ἡ Αἰσχροκέρδεια καὶ ἡ Πλάνη ἀδιαλείπτως κατοικοῦν.

Αὐλ. Σὺ φαίνεται ὅτι εἶσαι ἀπὸ ἐκείνους τοὺς Αὐλικούς, οἱ ὅποιοι διὰ κανένα ποτὲ καλὸν δὲν λέγουν.

Φιλ. Ἐγὼ δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι αἱ Αὐλαὶ πολυπληθεύουσιν ἀπὸ τοιοῦτους αἰμοβόρους λύκους, οἵτινες ἀσυνειδήτως καταδιώκουν τῶν ἀκάκων τὴν ἀθωότητα· πλὴν ἐγὼ τοιοῦτος δὲν εἶμαι, καὶ ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἔλθει καιρὸς νὰ τὸ καταλάβης, ἐπειδὴ ὁ κόσμος, μολονότι μὲ ἀποφεύγει, πλὴν ἀδύνατον τέλος πάντων νὰ μὴ μὲ γνωρίσῃ· ἀλλὰ τίς ἡ ὠφέλεια ἐνῆρ ἢ μεταμέλεια δὲν διορθώνει τὴν παρελθούσαν ζημίαν. Κατὰ τὸ παρὸν σὲ ἀρῖνω μὲ καλὴν συντροφίαν· μείνον μὲ τὴν δοξίαν Ἀρετὴν, μὲ τὴν ὑποκεκρυμμένην Τιμιότητα, καὶ μὲ τὴν πλαστὴν Φιλίαν σου, καὶ ὅταν ἔλθῃ καιρὸς νὰ καταλάβης τὸν δόλον αὐτῶν τῶν ὑπόουλων φίλων σου, μῆνυσόν με, καὶ ἀμέσως θέλω ἔλθει εἰς βοήθειάν σου. (φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Αὐλικὸς, ἔπειτα ἡ Πλάνη ἐν προσχήματι καὶ ὀνόματι Ἀρετῆς.

Αὐλ. Ποῖος ἤξευρε ἂν αὐτός, ὅστις λέγει τὸν ἑαυτὸν τοῦ Φιλολάβου δὲν ἦναι ὁ Φθόνος, καὶ κρύπτεται, διὰ νὰ

δυνήθῃ ἐν εὐκολίᾳ νὰ φέρῃ εἰς ἔργον τὸ κατ' ἐμοῦ πάθος τοῦ· ἄλλ' ἰδοὺ ἡ ἀγαπητὴ Ἀρετὴ, ἣτις ἔρχεται ὅστις εἰς αὐτὴν ἔχει τὸ θάρρος του, εἶναι βέβαιος ὅτι θέλει ρθάσει εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης.

Πλ. Ἰδοὺ, γενναῖε κοσμοπολίτα, ἤλθον εἰς βοήθειάν σου.

Αὐλ. Σὺ ὅστις εἶσαι τῶν λαμπρῶν κατορθωμάτων αὐτουργός καὶ πρωταίτιος, ὠραία Ἀρετὴ, σὺ ἐλπίζω νὰ μὲ ὀδηγήσῃς, διὰ νὰ ρθῶ εἰς τὸ ποθούμενον.

Πλ. Ἀκολουθεῖ με, καὶ μὴ φοβῆσαι· πλὴν πρέπει νὰ ἤξεύρῃς, ὅτι ἐγὼ εἰς κάθε μέρος δὲν εἶμαι ἡ αὐτὴ, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις συνδιατίθεμαι. Εἰς τὰς Αὐλάς, ὅπου οἱ πάντες ἐπιθυμοῦν τοῦ Ἡγεμόνος τὴν εὐνοίαν, ἡ Ἀρετὴ, ἣτις εἰς ἄλλα μέρη φαίνεται τόσον ὠραία, εὐτέλεια λογίζεται. Ἄν ἀπορατίσῃς νὰ δουλεύῃς, πρέπει νὰ γνωρίσῃς τὸν σκοπὸν, τὴν κλίσιν καὶ τὰς διαθέσεις τοῦ Ἡγεμόνος σου· καὶ ἂν καταλάβῃς ὅτι εἶναι ἐπιβρόχης εἰς ἐλπιτώματα, ἀμέσως νὰ συνδιατεθῇς καὶ σὺ. Ἄν κλίῃ εἰς ἐκδίκησιν καὶ ἐπεχίρῃ εἰς καταδρομὰς καὶ αἵματα, νὰ διεγείρῃς τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθροπάθειάν του· ἂν ἦναι αἰσχροκερδής, καὶ ἐπιθυμῇ νὰ θησαυρίσῃ, νὰ συνευδοκῆται εἰς τὸ νὰ ἐκπυῆσῃ τὰ πλοῦτη του, μὲ τὴν ζημίαν καὶ ὀλεθρον τῶν ἀθώων· καὶ τέλος· ἂν ἦναι ἀπειλῆς καὶ περὶ τὰ Ἀσροδίαια ἔαδτος, νὰ εὐκολύνῃς τὰ μέτρα διὰ νὰ κορέσῃ τὰς σαρκεῖκὰς αἰσχροῦς ἐπιθυμίας του.

Αὐλ. Τί ἀποῦμαι καὶ ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἡ Ἀρετὴ τὰ τοιαῦτα μέγιστα τὰ μισεῖ καὶ τὰ ἀποστρέφεται.

Πλ. Τὸ πάλκιόν σου αὐτὸ, τὸ ὅποιον λέγεις, τώρα ἔκαστος προεβλάξτε, καὶ ἀπνευσθή. Ἰὴν σήμερον ἡ ἀληθὴς Ἀρετὴ συνίσταται εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν.

Αὐλ. Ἄν οὕτως ἔχῃ, διὰ τί ἡ ἡθικὴ διδασκαλίη νὰ ἀπορῶνγωμεν τὸν κολοφῶνα, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἰδὸν ἀθροῦσιν γὰρ καὶ

SISMANTOGLIO

πειθῶν καὶ ἀτίμων, οἱ ὅποιοι ἀποδίδουν μόνον εἰς τὴν συμφέρον των;

Πλ. Ὅταν ἡ ἠθικὴ ἐδίδασκε νὰ ἀπορεύωμεν τὴν κολακείαν, τότε ἐπεκράτει καὶ εἰς τὸν κόσμον ἡ τιμιότης τῶν ἄλλων, καὶ τῆς ψυχῆς ἡ εὐκρινεία. Ἀλλὰ τώρα ὅποιος εἶναι τίμιος καὶ εὐκρινὴς ἄς μὴν ἐλπίσῃ νὰ εὐτυχῆσῃ.

Αὐλ. Ἐπ' ἀληθείας ἐν ᾧ σ' ἀκούω νὰ λαλήσῃ ἀπὸ τῆν ὑπερβολικὴν μου τιμιότητα κατὰ μέσσην ψυχῆς συναισθανομαι τοῦ συνειδότος μου τὸν ἔλεγγον.

Πλ. Ἄς ἔλθῃ λοιπὸν ἡ τιμιότης νὰ σὲ βοηθήσῃ.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἡ Φιλοτιμία ἐν προσχήματι καὶ ὀνόματι Τιμιότητος,
καὶ οἱ ῥηθέντες.

Φιλ. Ἰδοὺ ἦλθον διὰ νὰ κατασκευάσω τὴν ἀφρικουμαιομένην καρδίαν ἐνός νεοῦ Αὐλικού.

Αὐλ. Καὶ ποῦτος εἶσαι; δὲν σὲ γνωρίζω.

Φιλ. Εἶμαι ἡ Τιμιότης.

Αὐλ. Καὶ διὰ τί εἶσαι στολισμένη μετὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν; Ἐγὼ ἤξεύρω ὅτι ἡ Τιμιότης ἔχουσα ἀντιδικάζει εἰς τὴν ἀκατακτάτην κολακείαν, καὶ ἐξωτερικῶς ἐπίδειξιν, ἀπορεύει τὰ περιττὰ, καὶ εὐχρηστεύεται εἰς τὴν ἴδιαν ὀλιγαρκείαν.

Φιλ. Ναι, τὸ παλαιὸν τοιοῦτ' ἡ Τιμιότης κατὰ τὸν τρόπον, τὸν ὅποιον λέγεις τὴν παρεστηκάν, πλην ἐκείνη εἶναι ἡ Τιμιότης τῶν οὐτυχεῶν καὶ γηραιῶν ἀνθρώπων· ἡ δὲ τῶν Αὐλικῶν ἡ Τιμιότης εἶναι ἡ πρωτοκαθεδρία, τὸ νὰ σεβαστῆται ὁ τυράντος κόσμος τὴν πολυκροτὸν σφίμπην τοῦ ὀνόματός τω, καὶ τὸ νὰ μεγαλύνουσι οἱ πνεύσθητοι ἄνθρωποι τὰ ἐπιστοιβεύμενα εὐτυχητῶν, καὶ λαμπρὰ τῶν ἀξιώματων, καὶ διὰ τὰ καταλαβῆς ὅτι οὕτως ἔχει καμμίαν ἡμέραν ὅν ποτέ· εἰδὼς ἀπὸ τῆν ἑλπίαν κρῖνέαις πρὸς μέ-

ἡμέτια καταπὰ, παρατήρητον νὰ ἴδῃς ὅτι ἔλοι τὸν περιπαίξουν, καὶ τὸν ἐξουθενοῦν.

Πλά. Πίστεισόν με πάσχει ματαίως νὰ φανῆ ἐνάρετος ὅστις δὲν εἶναι ἐκδοτος εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπίδειξιν, καὶ λαμπρὰν ἐπιφάνειαν.

Αὐλ. Εἰπέ με λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμῃ ἓνας Αὐλικός, καὶ πῶς πρέπει νὰ φερθῇ διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν τύχην του;

Φιλ. Ὅστις ἐπιθυμεῖ ἐντὸς τῆς Αὐλῆς τῆς τύχης τὴν εὐνοίαν, καὶ εἰς ἐνδύματα πλουσιοπαρόχως πρέπει νὰ ἐξοδεύῃ, καὶ εἰς συμπόσια καὶ εὐθυμίας θαφιλῶς πρέπει νὰ καταδακνᾷ, διὰ νὰ ἐρελεύσῃ ὅσους δύνανται νὰ τὸν συτήσουν καὶ νὰ τὸν ἐπιστηρίξουν εἰς τοῦ Ἡγεμόνος τὴν εὐνοίαν· καὶ ὅταν μετὰ τὸ μέτρον τούτων κατορθώσῃ νὰ συτηθῇ, ἂν δὲν ἐξερκοῦν τοῦ ἀξιώματός του τὰ εἰσοδήματα, κεντελῶς δὲν εἶναι ἀπαίσιον νὰ καταβύγῃ εἰς δόλους, ἀπάτας, καὶ ἀρπαγᾶς.

Αὐλ. Ὅσαρ μοὶ φέρεται νὰ ἀκούω τὴν Τιμιότητα νὰ λαλή μετὰ τοιοῦτον τρόπον. Εἶθε ὁ ὀρθὸς λόγος νὰ με φωτίσῃ διὰ νὰ μὴ περιπίτω εἰς ἄτοκα, συγγέων μετὰ τὴν Φιλοτιμίαν τὴν Τιμιότητα.

Φιλ. Ἄν ὑποπτεύσαι ὅτι εἰς ἐμέ ὑποκρύπτεται ἡ Φιλοτιμία, ἴδου ἡ Φιλία, καὶ ἄς σὲ πληροφορήσῃ περὶ ἐμοῦ.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἡ Αἰσχροκέρδεια ἐν προσχήματι καὶ ὀνόματι Φιλίας,
καὶ οἱ ῥηθέντες.

Αἰς. Ναι, μόνον ἐγὼ ἡ Φιλία, ἥτις εἶμαι τῆς εὐκρινείας γεννητώτατον γέννημα, ἐμπορῶ νὰ διαλύσω τὰς ὑποψίας σου.

Αὐλ. Ἐλε Φιλία, ἥτις εἶσαι ἡ παρηγορία τοῦ κόσμου, ἔλα νὰ σὲ τρήξω εἰς τὰς ἀγκάλας μου· πλην εἰς κενρὸν κατὰ

τὸν ὅποιον ἄλλοτε ἡ καρδία σου εἶχε τὴν κατοικίαν τῆς εἰς τὰ χεῖρά σου, καὶ μετὰ τὰ φαιδρὰ καὶ χαροποιὰ σου βλέμματα ἐπαρηγόρεις ἕνα τεθλιμμένον καὶ ταλαίπωρον· τί δηλοῦν τώρα μόλις νὰ ὑποφαίνεται τὸ χαροποιὸν τοῦ προσώπου σου, νὰ εἶσαι τόσον κατηρῆς καὶ σκυθρωπάζουσα, καὶ νὰ ρίπτῃς ἐπὶ γῆς τὰ ὄμματα ἐν ᾧ λαλεῖς μαζήμου;

Αἰσ. Ὅταν οἱ ὀφθαλμοί μου μετὰ ἐλευθερίαν ἀσκαρδαμυκτῶς προσέβλεπον, τότε δὲν ὑπόπτειον σκευωρίαν, ἀπάτην καὶ δολιότητα· πλὴν ἀφ' ὅτου ὁ κόσμος διέστρεψε, καὶ μετὰς πολιτικῆς ψευδολογίας ἔρχεται νὰ με ἐπιβουλεύεται, δὲν τολμῶ πλέον νὰ προσβλέψω ἐλεύθερα μετὰ ὅλον τοῦτο μὴ φοβῆται, ἐπειδὴ εἶμαι πρόθυμος νὰ εὐκολύνω τοῦ σκοποῦ σου τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐγὼ σὲ ὑπόσχομαι κατὰ ἀλήθειαν νὰ κατορθώσω ὅλοι νὰ γίνουσι φίλοι σου, πλὴν καὶ εὐ νὰ με ὑποσχεθῆς εἰ θέλεις μετὰ τῶν εὐτυχῶν σου συμμέτοχον. Πόσους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους τελείως δὲν ἐγνώριζες, θέλεις τοὺς ἰσθμῶν ἐξαιρέτης φίλους σου! Ἄλλοι μὲν θέλουν διακρύπτειν τὰ προτερήματα, τὰ ὅποια δὲν ἔχεις, ἄλλοι δὲ θέλουν ἀποσκωπᾶν τὰ ἐλαττώματα, τὰ ὅποια ἔχεις, ἢ θέλουν μεγαλύνειν τὰ ἐλαττώματά σου ὡς προτερήματα θαυμαστὰ, ἀξιάγαστα, καὶ ἀξιωμακτὰ. Ἄν ἦσαι ψεύστης θέλουν σὲ ὀνομάζειν πολιτικὸν ἂν ὑπερήφανος, βαθύνουν ἂν φιλάργυρος, οἰκονόμον ἂν τύραννος δίκαιον ἂν ἀσελγῆς, αἰσθητικὸν καὶ ἂν διόλου ἀθητικός τε καὶ ἄθλιος, πολυμαθῆ καὶ φιλόσοφον. Ὅστις ἐπαγγέλλεται φίλον ἀπαιτεῖ καὶ τὴν τιμὴν τῆς φιλίας του. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι διατρέχουσα φιλία.

Αὐλ. Κατ' αὐτὰ τὰ ὅποια με περιγράφεις ἡ φιλία μου φαίνεται μᾶλλον Αἰσχροκερδεῖα, παρά φιλία.

Αἰσ. Ἡ ἐλπίς, ἥτις ἀναζωοποιεῖ καὶ διακρύπτει τὸν ἄνθρωπον, εἶναι φίλος μου ἀπὸ ἐμὲ ἀχώριστος· καὶ ἂν ποτε ἤθελα

με ἀρῆται ἐν τῷ ἄμα καὶ ἐγὼ ἤθελα χαθῆ· μόνον ἀπὸ ἐμὲ δύναται νὰ ἐλπίζῃς τὴν εὐτυχίαν σου. Λοιπὸν δός με τὸ χεῖρ σου, διὰ νὰ σὲ ὀδηγήσω εἰς τὰ ἔχνη καὶ βήματα τῆς ἀρετῆς καὶ τιμιότητος τῶν νεωτέρων.

Αὐλ. Διὰ νὰ ὀδηγηθῶ εἰς τὴν Αὐλὴν ἰδοὺ ἀριερόνομα εἰς χεῖράς σου. (φύγει βατταζόμενος ἀπὸ τὴν αἰσχροκερδεῖαν.)

Φιλ. Θαρῆεἰ εἰς τὴν Αἰσχροκερδεῖαν, ἥτις ἐνεδύθη τῆς Φιλίας τὸ ὄνομα, καὶ δὲν ἠξεύρει ὅτι ἂν θελήτω ἐγὼ, ἥτις ἔχω τὴν μορφήν τῆς Τιμιότητος, ἄνω κάτω τὸν φέρνω. (φύγει)

Πλά. Ἡ Φιλοτιμία νομίζει ὅτι αὐτὴ μόνον εἶναι ἰσχυρὰ πόσον ἰσχύω καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς ἀρετῆς τὸ πρόσχημα; (φύγει)

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἡ Φιλαλήθεια μόνη.

Δὲν τὸ συγχωρεῖ ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἀρῆται αὐτὸν τὸν εὐτυχῆ μετὰ εἰς τὰ σκόπη τῆς βαθυτάτης πλάνης του, καὶ μελονέτω νὰ εἶναι συνθήματά μου νὰ ἀκολουθῶ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἢ δὲν μέλει, ἢ δὲν ἠξεύρουσι νὰ διακρίνουσι τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, μετὰ ὅλον τοῦτο ὁ τυφλὸς κόσμος, ὅστις ἀσμενίζεταί αὐτὸς ἑαυτὸν νὰ ἀκρίβη, πάντοτε με ἀπορροῦται, καὶ δὲν ὑπερέχει νὰ με βλέπῃ συχνάκις. Πόσον λύπη· ἀξίος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅταν ἀμερῶσῃ τῆς εὐτυχίας του τὴν κατὰ θυμὸν ἐκδοσὶν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς Φιλοτιμίας, τῆς Αἰσχροκερδεῖας καὶ τῆς Πλάνης! Μатаίως ἀγωνίζομαι νὰ κατορθώσω νὰ διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς των οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν ἀλήθειαν. Ἐμὲ οὔτε ἀκούουσι, ἀλλ' οὔτε θέλουν νὰ με πιστεύσουσι· ἀκούουσι καὶ πιστεύουσι μόνον ἐκείνους, οἵτινες τοὺς κολακεύουσι, καὶ με χρωματισμένους γλυκαῖς λόγους ὑποκρύπτουσι τὴν ἀλήθειαν. Ἴδοὺ εἰς εἴς αὐτῶν καὶ αὐτὸς ὁ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΙΣΜΑΝΟΣ ΓΙΟ

Αὐλικός, ὅστις τώρα ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν Αὐλήν, διὰ νὰ γείνη δυστυχῆς θυσία καὶ παρανόμιον τῆς ἀπάτης καὶ δολιότητος· καὶ μὲ ὄλον ὅτι οἱ ἐγχοροὶ μου τὸν ἀπαπλάνησαν, πλὴν πολλὸν καιρὸν δὲν θέλουσι θριαμβεύσει, ἐπειδὴ καὶ ἀπεράτιστα νὰ τὸν προσμένω εἶδῶ, διὰ νὰ τὸν φωτίσω.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Αὐλικός καὶ ἡ Φιλακτιθεα.

Αὐλ. Ἀρῆτέ με ἐλπίδας νὰ ἀναστάνω δόλιγον· καὶ σεῖς ἐπιθυμῶμαι μὲ τί ἐπισημαίνεσθε ὅλα μαζὴ περὶ τὴν καρδίαν μου! ἀπὸ τὸ εἶ μέρους ἡ ἀρετὴ μὲ εἰσῆζε τῶν Αὐλικῶν ὅλα τὰ προτερήματα, ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ τιμιότης μὲ παρέστηεν ὄλους τοὺς θετακτοὺς τῶν, οἵτινες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἡγεμόνος ἀποκτόνεται, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ φιλία μὲ ἀνεκάλυψε τῆς καρδίας αὐτοῦ τοῦ Ἡγεμόνος. Ἀπὸ τὰς πρῶτας αὐτὰς εὐτυχίας ποῖον πρῶτον ἔχω νὰ ἀπολύσω

Φιλ. Ἀκουσον φίλε μου ἀπὸ τὸ ἀψευδές μου στόμα τὴν ἀλήθειαν· ἂν κἀνένας ἀδελφός, πιστότερος δὲν θέλει γίνεαι πρόδρομος εἰς τὸ σταδίον τῆς εὐτυχίας σου, μὴν ἐλπίζῃς νὰ ἀπολύσῃς τὸ ποθοῦμενον.

Αὐλ. Καθὼς βλέπω, δὲν πύεις νὰ συκοφαντῆς ἕτους ἡμποροῦν νὰ γένουν τῆς εὐτυχίας μου πρόδρομοι.

Φιλ. Βλέπω καὶ σὲ ἀπειρῆ ἡ μακρὰ φαντασία σου· πλὴν παρφατηρῶ ὅτι δεύεις καὶ ἀναστεινάζεις ὡς ἀδύνατος καὶ ἀμυρεπής· μεταξὺ τῶν ἐπιθυμιῶν σου, καὶ μακτανομένων ἐλπίδων σου. Λοιπὸν ἐμολόγησον μὲ εὐλικρινέως ὅποιαν πραγματικῆς εὐτυχίας οἱ ἐγχοροὶ σου μέγροι τοῦδε σὲ ἤξιωσαν, ὅποιον καρπὸν ἀπέλαυσας ἀπὸ τὰς τότεν μεγάλαις ἐλπίδαίς σου, ἢ ἐνὸς σὲ λαλῶ τετρακτίσθαι, καὶ δὲν ἀποκρίσθαι;

Αὐλ. Τί νὰ ἀποκριθῶ ἐνὸς εἶμαι ὄλος τεταραγμένος καὶ ἐκθαμβός· Φθῆναι πλέον μὴ τεράστης τὰς ἐλπίδας μου, καὶ ἄρες με νὰ χάρισθαι μὲ τὰς ἰδέας μου.

Φιλ. Ὡς πῶς εἶναι ἀξιοδίκρητος εἰς τοὺς στραγασμούς τοῦ ὁ ἄνθρωπος! μᾶλλον σπέργει νὰ συζῆ μὲ τὸ πάθος τοῦ, παρὰ νὰ δευθῆ ἐν καιρῷ τῆς θεραπείας τοῦ πάθους τοῦ. Ἐν τούτῳ εἰπέ με εἶναι δυνατόν νὰ ἦται τόσον τετυφλωμένος, ὥστε νὰ μὴ διακρίνῃς ἐκείνους, οἵτινες σὲ ἀπεκτόνουν;

Αὐλ. Ἄντι τοῦ νὰ σέβεται τὴν Ἀρετὴν, νὰ εὐλαβῆται τὴν Τιμιότητα, καὶ νὰ τιμᾷ τὴν Φιλίαν, νὰ λαλῆς μὲ τότεν ἀληθείαν καὶ αὐθαδέαν;

Φιλ. Σὲ λυποῦμαι ἄθλιε· εἶσι ἀκόμη δὲν τὰς ἐγνώρισας.

Αὐλ. Ἴδού· ἔρχονται.

Φιλ. Ἄς εἴδωσι διὰ νὰ τὰς θεωρήσω, καὶ ἐπομένως νὰ κενεκαλύψω τὴν ἀλήθειαν.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἡ Πλάτη, ἡ Λίττροκτιθεα, καὶ ἡ Φιλοτιμία ἐν προσήματι καὶ ὄνματι Ἀρετῆς, Φιλίας καὶ Τιμιότητος, καὶ οἱ βῆθοντες.

Πλά. Τί κἀνέεις εἶδῶ καὶ δὲν ἔρχεται νὰ ὁποικίσῃς τὴν τύχην σου; Ἴδού κενός ἀμαρῶτος νὰ ρηθῆς εἰς τὸ σκοποῦμενον. Ὁ Ἡγεμόν μὲ τὸ νὰ ἐπιθυμῆ νὰ κερῆ νέας προσαχθῆς, διὰ νὰ πλάτωνῃ τὰ ὄρια τῆς Ἡγεμονίας τοῦ, θέλει μὲ νὰ διακηρύξῃ πόλεμον, συσταλλεται ὁμοῦς μήπως καὶ ὁ κενός ἠθέλει τὴν κτηγορηθῆ ὡς ἄδικον καὶ ἀρπικόν. Τώρα ὅστις εὐραδῆ νὰ ἀποδείξῃ τὸν σκοπὸν τοῦ νομίμου, θέλει καταποροθῆ μὲ εὐργασίαν κλοουσιωπαροῦν. Λοιπὸν εἰς, ἔστι, ἐπιθυμῶν τὴν εὐνοίαν τοῦ, γὰρ, ὅ

μιῦλλον, δημηγόρησον, καὶ ἀπόδειξον ὅτι δικαία εἶναι ἡ ἀπόφασίς του, καὶ ἔγων ὁδηγῶν τὴν Ἀρετὴν, ἡ ἑποία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἡξεύρη τις νὰ προσαρμόζεται προσποιοῦμενος κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐξευμάρισον τὸν τρόπον τῶν ἐπιθυμητῶν του προσκλήσεων.

Φιλ. Ὡς δὲ κατατραυμένη, ὅστις μὲ τὸ προσωπεῖον τῆς Ἀρετῆς καὶ πρόσχημα τοῦ κατ' ἐπιφάνειαν ζήλου σου θολῶνεις τὸν νοῦν, καὶ μολύνεις τὴν καρδίαν τῶν μεγάλων ἀνθρώπων. (καθ' ἑαυτὴν)

Φιλ. Καὶ ἐγὼ σὲ ψῦρα μίαν ἐπικερδῆ ὑπόθεσιν διὰ νὰ κορέσῃς μὲ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἀκάθεκτον ἐπιθυμίαν σου. Ἡξευρε ὅτι ὁ Ἡγεμὼν εἶναι ἐκδοτὸς εἰς τὴν ἀσωταίαν, καὶ ὅστις τὸν δουλεύει προθύμως εἰς αὐτὴν τὴν χρείαν του, θέλει ἐπισωρεύεται θησαυροῦς πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν ἰδρώτων καὶ κόπων του. Αὐτὴ ἡ ἐπιστάσις εἶναι ἡ κυριωτέρα ἐνός Αὐλικῆ. Λοιπὸν ἂν θέλῃς νὰ ἀζήωθῃς προθιδατμοῦ, καὶ ἐκομένως νὰ σὲ φοβοῦνται καὶ εἰς τὴν Αὐλήν, μὴ βραδύνῃς, διὰ νὰ μὴ χάσῃς τοιοῦτον δεξιὸν ὑπουργημα.

Φιλ. (καθ' ἑαυτὴν) Ὡς Φιλοτιμία ὠργισμένη! ὦ μιὰρὰ Αἰσχροκέρδεια! διὰ τοῦ πῶς περιπίπτει εἰς παρανόμους κακοθείας ὁ ἄνθρωπος!

Αἰσ. Ἐγὼ πάλιν διὰ νὰ σὲ συστήσω εἰς τὸν Ἡγεμόνα, διέβαλον ὅσους μέχρι τοῦδε μὲ πίστιν καὶ εὐκρίνειαν τοῦ ἐδούλευσαν, ἀποδείξατα ὅτι δὲν δύναται νὰ εὔρῃ ἀπὸ ἐσέ οὔτε πιστότερον οἰκονόμον, οὔτε σύμβουλον φρονιμώτερον, καὶ τώρα ἐνῶ τῆς ὑπολήψεώς του οἱ ἀντιζήλοί σου ἐξέπεσον, καὶ μόνος σὺ ἔμεινας εἰς τὴν εἰνοιάν του, ἐπιμελήθητι νὰ οἰκοδομήθῃς μαζῶναι τὰς ἀποθήκας σου. Λοιπὸν καθὼς ἐγὼ ἐξέτελεσα τῆς σκέψης τὰ χρέη, οὕτω καὶ σὺ νὰ φεθῇς πρὸς ἐμὲ μὲ τὴν προσήκουσαν εὐγνωμοσύνην, ἀντιμισθίαν καὶ ἀνταπόδοσιν.

Φιλ. (καθ' ἑαυτὴν) Ὡς Αἰσχροκέρδεια βδελυρὰ καὶ παμμίαρε! ὦ μίαισμα, τὸ ὅποιον μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς μελλούσης ἀκολούτεως δὲν ἀρίνεις μέρος τὸ ὅποιον μολύνον νὰ μὴ εἰσχωρῆς! Πόσοι ἀθῶοι ἐξ αἰτίας σου καταδικάζονται!

Αὐλ. Λοιπὸν ὁμολογῶν ἀπειραριθμούς τὰς χάριτας εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἀκολουθήσω τὰ ἔχνη σας, διὰ νὰ ἐπαναλάβω καὶ τὰς τρεῖς ἐπιστάσεις, τὰς ὁποίας διὰ τῆς εὐδαιμονίας μου τὴν ἀπόλαυσιν μὲ ἐπροβάλετε.

Φιλ. Πρόσμεινε ὀλίγον τετυφλωμένε καὶ μάταιε! μὴ τρέχῃς μὲ τὴν βίαν εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπωλείας σου. ἐξέτατον πρῶτον μήπως καὶ ἦναι ἀπαταιῶνες, ἐκεῖνοι οἵτινες σὲ ἐσυμβούλευσαν· ἔπαρε αὐτὰ τὰ γυαλιὰ, (τὸν δίδει ἕνα ζευγάρι γυαλιὰ τῆς μύτης) βάλε τα εἰς τὰ μάτια σου, καὶ μὲ ἀκριβῆ περιέργειαν θεώρησον αὐτοὺς τοὺς συμβούλους καὶ φίλους σου, ἐρεύνησον τὰ πλαστὰ των ὀνόματα, καὶ κρατήρησον τὰ ἀλλότρια καὶ ξένα ἐνδύματα.

Πλά. Μὴ δίδῃς ἀκρόασιν καὶ σὲ ἀπατᾷ.

Φιλαλ. Μὴ τὴν πιστεύῃς καὶ εἶναι ἀπατηλῆ.

Αἰσ. Περιπάτει μαζήμου, καὶ μὴ σὲ μέλῃ.

Φιλοτ. Γνώρισον πρῶτον ὁποῖαι εἶναι, καὶ ἔπειτα ἂν θέλῃς ἀκολούθησον αὐτάς.

Αὐλ. Διὰ νὰ μὴν ἐξαπατηθῶ, καὶ ἐπομένως ἔχω τὸ συνειδὸς μου νὰ μὲ ἐλέγχῃ ἐφ' ὅλης μου τῆς ζωῆς ὅτι δὲν ἐδέχθην τὰς ἐν καιρῷ σωτηριώδεις συμβουλὰς καὶ νοουθεσίας, δότε με καιρὸν ὀλίγον νὰ στοχασθῶ, καὶ νὰ πάρω τὰ μέτρα μου. Ὡς τοῦ θαύματος! τί βλέπω! (Παρατηρεῖ μὲ τὰ γυαλιὰ τὰ βηθέντα τρία ὑποκείμενα). σὺ ἡ Πλάνη ἐνεδύθης τῆς Ἀρετῆς τὸ ἐνδύμα! καὶ σὺ ἡ Φιλοτιμία ὑποκρίνισαι ὅτι εἶσαι ἡ Τιμιότης! καὶ σὺ ἡ Αἰσχροκέρδεια ἤρπασας τῆς Φιλίας τὸ πρόσχημα! τί μεταμορφώσεις ἐλθεῖναι καὶ τερατωδέστειται! φύγετε καὶ μακρύνθητε ἀπὸ ἐμὲ ὑποκείμενα ἀπατηλὰ καὶ πολυμήχανα, ἐπειδὴ ἐσεῖς

είθε, εἴτινες κάμει τῶν ἀθρώπων τὴν κατάστασιν ἐπισην καὶ ἀποδοκρυόν· καὶ ἐοὺ Φιλαλήθεια εἰσακρινάμου με τὸ νὰ εἶπαι ἡ κυρία Ἀρετὴ, ἡ ἀληθὴς Τιμιότης, καὶ ἡ καθ' αὐτὸ Φιλία.

Πλά. Φεύγω λοιπόν, ἐπειδὴ ἀπεράσιτος νὰ συζητήσ με ἕνα ἔχθρον μου ἀπρονδὸν καὶ ἀειάλλακτον· μὴ νομίζης με ἕλα· τοῦτο οὐ θέλεις δυναθῆ νὰ με κατατροπώσης. Ἀπειροὶ εἶναι εἰς τὸν κόσμον οἱ ὀπαδοὶ μου, ἀπειροὶ οἱ πλάνοι καὶ ἀπτακιδῶνες, εἴτινες ἐνδεομένοι τὸ πλετόν τῆς Ἀρετῆς ὄνομα, καθ' ἕκαστον θριαμβεύουν εἰς τὴν Αὐλήν (φεύγει).

Φίλο. Μείνον λοιπόν δυστυχῆς, ἐπειδὴ ἀποφεύγεις τοὺς τρόπους τῆς εὐτυχίας σου. Μέσα εἰς τόσους κακοήθεις τῆς Φιλοτιμίας εἰδιωλολάτρης, ὅπου ἐν τῷ κόσμῳ βλέπομεν, ἀδύνατον νὰ εὔρη τινὰς τὴν τύχην του, ἀκολουθῶν τὰ παλαιὰ ἔχνη τῆς Τιμιότητος (φεύγει.)

Αἰσ. Διάνυσσον λοιπόν τῆς ζωῆς σου τὸ στάδιον ὡσάν ἐρημίτης καὶ ἀτκήτης, ἐπειδὴ καὶ ζητεῖς νὰ εὔρης φίλον εἰλικρινῆ καὶ ἀδολον, καὶ ἂν εἶσαι εἰς ἰδέαν ὅτι ἡμπορεῖς νὰ τὸν εὔρης, σοὶ δίδω τὴν εἰδήσιν ὅτι Φιλία ἄνευ Αἰσχροκερδεῖας εἰς τὸν κόσμον δὲν εὔρεσκαται (φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ Δ' καὶ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

Η' Φιλαλήθεια, καὶ ὁ Αὐλικός.

Αὐλ. Τί θαυμάσια ἀκούσματα εἶναι αὐτὰ τὰ ὅποια ἤκουσα.

Φιλαλ. Μὴ δίδης πίστιν εἰς τοὺς λόγους των ποτὲ δὲν ἀληθεύει ὅποιος ἐσυνήθισε νὰ ψεύδαται. Ἄς παύσῃ πλέον ἡ παραχῆ τῶν πνευμάτιων σου, καὶ ἄς σὲ διδάξῃ ἡ Ἀρετὴ, ὅτι ἐκείνη εἶναι ἡ ἀληθὴς εὐτυχία, ἣτις ἀποκτιᾶται με κόπους, ἰδρωτὰς καὶ ἔσπασα· καὶ ἂν, διατὶ τὰ φρονήματά σου εἶναι τίμια, ἤθελε φανῆ εἰς τοὺς σκοπούς τῆς προσόδου σου ἐναντία ἡ τύχη, πάλιν ἡ Ἀρετὴ ἄς σὲ διδάξῃ τὴν ὑπομονήν, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ ἔχῃ. Ἀπὸ

τὸ ἄλλο μέρος ἡ Τιμιότης τῶν ἠθῶν ἄς ἐγγαράξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου τὰ χρέη τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ πλούτη ὡς οὐδὲν λογίζονται ὡς πρὸς τὴν Τιμιότητα. Ὅστις δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι τιμίως ἔζησε, καὶ δυστυχῆς ἂν ἀποθάνῃ, ἀποθνήσκει εὐτυχῆς καὶ μακάριος· καὶ τελευταῖον τοὺς ἱεροὺς Νόμους τῆς Φιλίας ἀείποτε νὰ σέβεται, καὶ ἂν ὁ κόσμος ἦναι ἐλλειπῆς ἀπὸ φίλους, μᾶλλον εἶναι θρήνων, παρὰ μιμησεως ἄξιος, καὶ ἀποστρεφόμενος τῆς πλαστῆς φιλίας τὸ ἀνοσιούργημα, τὸ ὅποιον εἰς τοὺς ἄλλους βλέπεις, φυλάττου σὺ πιστὸς καὶ εἰλικρινῆς, ἐοξάζων τὴν ἐξ ὕψους Πρόνοιαν, ἡ ὅποια ἀνίξασα τοὺς ἐσκοτισμένους ὀφθαλμούς τῆς διανοίας σου, σοὶ ἀνεκάλυψεν ἐν καιρῷ τῶν ἀθρώπων τὰ ἐλαττώματα, διὰ νὰ τὰ ἀποφεύγῃς με ἀποτροφήν καὶ μῖσος αἰώνιον, καὶ νὰ ὀδηγήσαι ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν θείων ἐντολῶν καὶ βουλήσεων.

Τ Ε Λ Ο Σ .

SISMANOGLIO

ΕΛΕΓΧΟΣ

τῶν ὀνομάτων τῶν φιλομούσων συνδρομητῶν

Α		Β	
Οἱ Ἐντιμώτατοι Κ. Ἀδελφοί	1	Ἀντώνιος Κωσταρής.	1
Πολυχρονιάδαι Σώμ.	3	Ἀντώνιος Π. Κωσταρής.	1
Alex. Ent. Moussat.	3	Ἀλέξ. Χ. Εὐαγγελινεῦ. συμρ.	1
ὁ Ἐντ. Κ. Α. Μαλώδης.	2	Α. Βαλέτας.	1
ὁ Εὐγ. Κ. Α. Κατακουζηνός	1	Βασίλειος Ἰωαννίδης. σωμ.	2
ὁ Εὐγ. Κ. Αγ. Ματζουράνης	1	Βασίλειος Παππαδόπουλος.	1
Ἀντώνιος Μηταράκης.	1	Βασίλειος Νικητάδης.	1
Αντ. Μ. Πεστοματζόγλου	1	Βκσ. Γεωργουλάς συμρναῖος.	2
ὁ Εὐγ. Κ. Ἀντ. Αναστασιάδης.	1	Βασίλειος Πατούνης.	1
Σμυρναῖος.	1	V. P. Graner.	1
Ἀναστάσιος Λαγουδάκης.	1	Γ.	
Ἀλέξανδρος Φωτιάδης.	1	Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόξενος	
Α. Δοάν.	1	τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ Γραφείου Κ.	
Ἀλέξανδρος Χαρίτων.	1	Γ. Ματζουράνης.	2
Ἀντώνιος Ἀσκλυπλῆς.	1	Ὁ Ἐλ. Κ. Γ. Ν. Ζαραχάνης.	2
Ἀλέξανδρος Γεωργίου.	1	Γ. Λέστος.	2
Α. Ἀγέλαστος.	1	Ὁ Εὐγ. Κ. Ε. Κομισόπουλος.	1
Ἀντώνιος Γεωργιάδης.	1	Γεωρ. Παναγ. Ἐφέσιος.	1
Ἀλέξανδρος Κ. χαρίτων.	1	Γεωρ. Δούκ. Σμυρναῖος.	2
Α. Βατιδῆς.	1	Γ. Κωνσταντῆς	1
Ἀθανάσιος Παλατιανός.	1	Γ. Συναδηνός.	1
Ἀντώνιος Π. Μακράκης.	1	Γ. Βαλσαμάκης.	1
Anastassio Eolidi	1	Γ. Τζουάν.	1
Ἀνδρίας Μωράκης.	1	Γρηγ. Ν. Κάλφρογλου.	1
Ἀντώνιος Νολάκης.	1	Γ. Π. Μαδάλλης.	1
Αγ. Ζαρίφης.	1	Γ. Δ. Παππαδόπουλος.	1
Alessandro Berzolese.	1	Γ. Κωσταλλάς.	1
Ant. Foresti.	2	Γρηγ. Κωλωθός.	1
Ἀλέξανδρος Σοελίδης.	1	Γρηγ. Χαλικινόπουλος.	1
Α. Μηταράκης.	1	Γεώργιος Τσαμαράνης	1
ὁ Ἐλλογιμώτ. Κ. Ἀν. Δημη-		Γρηγόριος λαμπικής.	1
τρακόπουλος διδ. τῆς Ἑλ. σχ.		Γεώργιος Ἀναστασιάδης.	1
τοῦ Βεσικτασίου.	1	Γ. Σεργιάδης.	1
Ἀλέξανδρος Λαζαρίδης.	1	Γρηγόριος Κανδίλης.	1
Ἀνασ. Καράλης Σμυρναῖος.	1	Γεώργιος Καράρας ἐκ γάλλης	1

Χ 33 Χ

Γαβριήλ Θεοδώρου.	1	Ζαχαρ. Ζαχάροφ.	σωμ. 2
Γεώρ. Στραμπούλας Σμυρ	1	Ζωρζῆς παππᾶ.	1
Γ. Φώτιος.	1	Ζωρζῆς Δημ. Βούρος.	1
Γ. Μπιπίκας.	1	Ζωρζῆς Γρυμάδης.	1
Δ		Ζ. Ι. Ζαφυρόπουλος.	1
Δημ. Κ. Ξένης Σμυρ.	σωμ. 2	Ζαφείριος Σαμηγόπουλος.	2
Δημ. Ζάνης.	1	Ζαχαρίας Δουλιδῆς.	1
Ὁ Ἐντιμώτ. Κ. Δ. Σεκιάρης.	1	Ζ. Ν. Μετάκης.	3
Δ. Μανασάκης.	1	Η	
Δ. Πετροκόκκινος.	1	Ὁ Ἐντ. Κ. Ηλίας Ἡλιάσκου.	2
Δ. Δημάδης.	1	Θ	
Δ. Δ. Ξανθόπουλος.	1	Ὁ Ἐντιμώτ. Κ. Θεόδωρ. Μπαλ-	
Δ. Σκουμπουρδῆς.	1	ταζῆς.	σωμ. 5
Ὁ Ἐντιμ. Κ. Δ. Βαρθολομῆς	1	Ὁ Εὐγ. Κ. Θεμ. Φωτίου.	2
Ὁ Ἐντ. Κ. Δ. Σαβδόπουλος.	2	Ὁ Ἐντιμ. Κ. Θεόδημ. Πάγκος.	2
Δ. Νικολατῆς.	2	Θ. Τούμπας.	2
Ὁ Εὐγεν. Κ. Δ. Κωνσταντῆς	1	Θ. Βουρουκλᾶς.	1
Δ. Κοφιδᾶς	1	Θ. Δ. Διαμαντέπουλος.	1
Δ. Δημόκριτος.	2	Θ. Πετροκόκκινος.	1
Ὁ Ἐντιμ. Κ. Δ. Δελαπόρτας	1	Θεόδωρ. Λαμπροδᾶς.	1
Δ. Π. Ἀθανασιάδης.	1	Θ. Κ. Μασκόπουλος.	1
Δ. Ξάνθης.	1	Θ. Τροχάλος.	1
Ε		Θεόδ. Βούλγαρης.	1
Ὁ Ἐλλογ. Καθηγ. τῆς Γαλλο-		Ὁ Ἐντιμώτ. Κ. Ἰωάν. Μεζίκης.	1
ελλην. Γλώσ. εἰς τὸ ἐν Χάλ.		Ὁ Ἐντιμ. Κ. Ἰωάν. Σιμωνίδης	2
Ἐμπ. Σχολ. Κύρ. E. Bousquet		Ἰωάν. Δε Ζουστινιάνος.	2
Nuiry.	σωμ. 5	Ἰωάννης Βαμβάκης.	2
Ε. Σαμαρίπας Σμυρναῖος.	2	Ἰωάννης Βούρος.	2
Em. wil. Deffilipo.	1	Ἰωάν. Ν. Ἡλιάδου.	1
Ἐμ. Λιβάνιος.	1	J. Corintro.	1
Ἐμ. Μακρῆς.	1	Ἰωάννης Φ. Καζανόβας.	1
E. Jourdan.	1	jean Besiry.	1
Εὐστάθ. Πραδὶς Κέος.	1	jean Schilizzi	1
Εὐστράτ. Μ. Μαυρογορδάτος.	1	John Rhasy.	1
Ε. Θ. Βουρουκλᾶς.	1	Ἰωάν. Α. Παλοχρονιάδης.	1
Ε. Ν. Ρεῖθης.	1	Ἰωάννης Δάρας	1
Ζ		Ἰωάν. Ῥοδοκηνάκης.	1
Ὁ Ἐντιμώτ. καὶ Φιλογενίστ.		Ἰωάννης Κουτουράς.	1

jean Moussat	3	Κωνστ. Λευπρόλλος.	1
jos Ruscovich.	1	Κωνστ. Στρατιώτης.	1
Ιωάννης Βερέσης.	1	Κωνσταν. Ζαρίτης.	1
Ιωάν. Σακουμάνος.	1	Δ	
Ιωάννης Δ. Κυπαρίσσης.	1	Ο Έντιμ. Κ. Λάμ. Ιωάννου.	2
Ιωάννης Ζ. Καλφογλου.	1	Ο Έλλογ. Κ. Α. Λύσανδρος.	1
Ο Έντιμώτ. Κ. Ιω. Μαρτάν.	1	Λεονάρ. Φωτιάδης.	2
Ιάκωβος Κριωνίς.	1	Λούκας Σκουρμυγκάς.	1
Ιάκωβος Καρεμφιλογλου.	1	Λούκας Βενέτης.	1
Ιωάννης Σταματιάδης.	1	Λάσκαρης Χαρίλαος.	1
Ιωάννης Λορής.	1	Λούκας Α. Νεμερκόνης.	1
Ιωάν. Κοντοδόπουλος.	1	Μ	
Γ. Σταματιάδης.	1	Ο Δικρινεύς τοῦ ὕγειονομ. Κ.	
Κ		Μάκος Κωπέλλος Συνο. σμ. 3	
Ο Εὐγ. Κύρ. Κ. Ζηγάρω.	1	Ο Έντιμ. Κ. Μεγόνης.	2
Κωνσταντίνος Ἀναστασιαδής.	3	Marco psalti.	3
Κωνσ. Ν. Κ. Κεσανλής.	1	Μ. Γ. Σιγάλας.	1
Κωνσ. Κολοκίλλος.	2	Μ. Π. Μαντζαβίνος.	1
Κωνσταντίνος Κωρωνάιος.	1	Μηχαήλ Μακαρόνης.	1
Κ. Ἀρνό.	1	Μηχαήλ Κουρτίσης.	2
Κ. Ι. Σαριδάκης.	1	Μάρκος Κ. Λιδάκης.	1
Κ. Σαρδίνης.	1	Μηνάς Ποπώρ.	1
Κωνσ. Ἀπίετος.	1	Μ. Π. Μαυροβίλους.	1
Κωνσ. Ἀποστολιδής.	1	Μηχαήλ Θερίλης.	1
Κωνσ. Παλιανός.	2	Ν	
Κοσμάς Βασιλῆς.	1	Ο Έλλογ. καθ. τῆς Ἐλ. Φιλολογ.	
Κωνσ. Κατόργης.	1	καὶ Γλώσ. Κ. Ν. Αἰθαλίτης.	2
Κωνσ. Γ. Λιονταριδής.	1	Ο Έλλογ. Καθηγ. τῶν Μαθηματ.	
Constan. E. Petrocochino.	1	εἰς τὴν ἐν Χαλκῇ Ἐμπορ. Σχολ.	
Κ. Καστριάδης.	1	Κ. Ν. Ἀντωνιάδης.	2
Κοσμάτος Β. Ἰγγλέσης.	1	Ο Έντιμ. Κ. Ν. Ἰωαννιάδης.	3
Ο Εὐγεν. Κ. Charles Guin.	3	Νικόλαος Μάξιμος.	2
Ο Έντιμ. Κύρ. Κ. Ν. Στέριος.	1	Νικόλαος Ἀπρυλάς.	2
Κ. Σ. Γ. Γλαβαρώρ.	1	Nicolas J. Pollity.	1
Κωνσταντίνος Μαδάλας.	1	Νικόλαος Ροϊδης.	1
Ο Εὐγεν. Κ. Κ. Μαυροφωμάτης.	3	Χ. Νικολάκ. Χαζ. Εὐστρατίου.	1
Κ. Δ. Σταματιάδης.	1	Ν. Γ. Ἰωβαννάκης.	1
Κωνσταντίνος Νικολαΐδης.	1	Ν. Γ. Βατζερτζόγλουσ ἐκ Κω.	1
Κωνσταντ. Σιτματόπουλος.	1	Ν. Πεταλός.	1
Κωνστ. Ν. Κεσανλής.	1	Ν. Παλατιανός.	1

Ν. Ψαλτης Ὀλύμπιος.	2	Σ	
Ν. Παππαδόκης Συμωναίος.	2	Ο Έντιμ. Κ. Σταμ. Μαρτάν.	1
Ν. Χρυσόπουλος.	5	Ο Έντιμ. Κ. Σ. Πέτροβιτς.	1
Ν. Παππαδόπουλος.	1	Σωτήριος Γεωργηλάς.	2
Ν. Νολάκης.	1	Σ. Καβδαΐας.	1
Ν. Χαντζῆ Κοτμίδης.	1	Σταῦρος Βαλαμαάκης.	1
Νικόλαος Κωνσταντινίδης.	1	Ο Έντιμώτατος Κ. Σαρ. Κω-	
Ο Έντ. Κ. Ν. Μαντζαβίνος.	1	τοῦ πασης.	2
Ἀνωνυμος.	2	Σταμάτης Δουτλάς.	1
Ο Έντιμ. Κ. Ν. Ροῦτος.	1	Σ. Τσουρούδης.	1
Νικόλ. Σ. Κλάδης.	1	Στέφαν. Η. Μιλανός.	1
Ν. Ε. Μουσαμπήσης Συνο.	1	Spiridion Magura.	1
Ν. Ἀρκάς.	1	Σπυριδίων Μισοικας.	2
Ο		Σαρ. Ἀλιζαν. Μηρασιτῆ	1
Ὅθων Παλατιανός.	1	Χαλκῆς.	1
Π		Σ. Ζηριτόπουλος.	1
Ο Διερ. τοῦ ὕγειονομ. Κ. Παντ.		Σπυριδίων Στεφανου.	1
Σρακιανός.	1	Στέφανος Πολυγρονιάδης.	1
Πέτρος. Η. Κωνσταντινίδης.	1	Σ. Γεωργιαδής.	1
Π. Ῥωσσόλυμος.	1	Στέφανος Τσιτωτάκης.	1
Π. Α. Κοσμάς.	1	Τ	
Π. Δ. Βαρθωλομή.	1	Γριαντάριλος Ποπώρ.	1
Π. Γεωργιάδης.	1	Τ. Παλατιανού.	1
Π. Μ. Κλάδος.	2	Φ	
Π. Στερίου.	1	Φώτιος Ν. Καλφογλου.	1
Π. Λουτράρης.	1	Φώτιος Καλφογλου.	1
Π. Κωνσταντίνος.	1	Ρ. J. M. Moussat.	2
Π. Κουβελάς.	1	Χ	
Π. Ἀντωνιάδης.	1	Ο Σουρλογ. Καθηγ. τῆς Ἐλ. Γλ.	
Π. Κ. Βάρναλης.	1	ἐν τῇ Ἐκκλητ. σχολῇ τῆς Χαλκ.	
Pantoleon Casteli.	1	Κ. Νουστῆ. Ἰεροδ. Κωνσταντ.	
Παναγ. Ἰγγλέσης.	1	νίδης Συνο.	
Ποταός.	1	Χαριστῆς Σπῆσις.	
Π. Μ. Ἀρσανικός Συνο.	1	Χρήστος Σίνος.	
Ρ		Ο Έλλογμ. Κ. Χ. Λουστῆς.	
Robert Calavassy.	1	Ν. Βαλακίτης.	

SISMANOGLIO

Ἀξιότιμε Κύριε Νικόλαε Ἀυβάζιδι.

• Τέλος πάντων ὑπακούσας εἰς τὰς Ἀλληπαλλήλους προσφο-
ρὰς σου ἐξέβωκα δεύτερον διὰ τύπου τὰ κατ' ἐκλογὴν σου δρα-
ματικά πονημάτια τοῦ Μικχαίτου Νικολάου Γ. Σούτσου • Τὸ
Ἄσυλον τοῦ Φθίνου, καὶ τὸν Περωτισμένον Λυλικόν.

Ἄνευ τῆς κρίσεώς σου δὲν ἔθελα τολμήσει νὰ παρουσιάσω
ταῦτα εἰς τὸ τοῦ κόσμου περίεργον Θέατρον, ἐνῶ εἰς τὴν πα-
ροῦσαν ἔθικόν μας κατάστασιν, ἢ τῶν Φιλολόγων ἐμήγηρις γέ-
μει πικταχθὲν παντοίων ἐπιστημονικῶν Βιβλίων, αἱ ὅποιαι καὶ
τὸν νοῦν γυμνάζουσιν καὶ τὴν φαντασίαν ἐξασκοῦσι, καὶ τὴν
παιδείαν προσεπαυζάνουσι, καὶ τὰ ἔθη διακοσμοῦσι καὶ διὰ νὰ
δείξω σημεῖα ἐνεργέστατα ἐνὸς Σοῦ, καὶ τοῦ κοινοῦ, τῶν
πρὸς Σὲ φιλικῶν μου αἰσθημάτων, ἀπεφάσισα νὰ βάλω εἰς πρά-
ξιν τὴν πρότασίν σου, δεικνύων οὕτω πόσον τιμῶ τὴν Παιδείαν σου.

Ἦθεν ἡ Φιλολογικὴ σου παλημάθεια ἄς δεχθῆ με εὐμένειαν
τὴν εὐτελεῆ μου ταύτην προσφορὰν, διὰ νὰ θεωρῆ διὰ παντός ὡς
ἐν κατόπτρῳ διαυγῆ τὴν πρὸς αὐτὴν ὀλοτελεῆ ἀφοσίωσίν μου.

Ὁ Εἰλικρινὴς καὶ προθυμότατος φίλος σου.

Γ. Ζαραχάνης.

Georgi philippe Koussan